Pobeda SNS-a na lokalnim izborima 2026.

rs.politsturm.com

Pobeda SNS-a na lokalnim izborima 2026.

Оригинални чланак

2026-04-05

3 мин. читања

Posle još jedne runde lokalnih izbora sve je jasnije da široka koalicija organizovana oko studentskih protesta nije dovoljno sposobna da zada krajnji udarac vladajućem SNS-u. Iako se i ovog puta opozicionari pozivaju na nepravilnosti, nasilje i nejednakosti u izbornom procesu, sasvim je očigledno da im je još jedna „dobra šansa“ ispala iz ruku.

Detalji. U nedelju 29. marta organizovani su lokalni izbori u 10 gradova i opština širom Srbije. Nakon isteka glasačkog dana, statistika je pokazala da se na većini mesta izlaznost kretala između 65% i 80%, sa izuzetkom Kladova gde je zabeležena izlaznost bila samo 54%.

► Preliminarni rezultati lokalnih izbora idu u prilog vladajućoj stranci, s obzirom na to da je na svih 10 mesta upravo ona zabeležila pobedu. U Sevojnu, Kuli i Aranđelovcu je razlika između vladajuće i opozicionih koalicija bila mala, dok je na ostalih 7 mesta vladajuća koalicija zabeležila ubedljivu pobedu.

► Posmatrači izbora naveli su mnoge nepravilnosti u toku i pre samih izbora, kao i incidente koji su se na pojedinim lokacijama dešavali tokom celog izbornog dana. Pored njih oglasio se i sam predsednik koji je optužio „[jednu] susednu državu“ za navodno mešanje u izbore i obećao da će u narednim danima predstaviti saznanja o tome.

Treba da znate. Kao što je i očekivano, nakon izbora došla je i reakcija opozicionih buržoaskih medija na navedena dešavanja. Sve što se iz njihovih tekstova na ovu temu može čuti jeste kuknjava zbog „institucija koje ne rade svoj posao“, zgražavanje nad nasiljem, ali i čudnovati optimizam koji sad već više od jedne decenije obećava pobedu koja je nadohvat ruke.

► Kao primer možemo pogledati tekstove „levičarskog“ portala Mašina koji se tiču ovih izbora, koji se praktično svode na navođenje njihove nepravilnosti, a pogotovo na zgražavanje oko nasilja nad novinarima i građanima. Njihovi članci predstavljaju tipične malograđanske žvrljotine koje ilustruju apsolutno nepoznavanje društva i njegovih pravila. Sa jedne strane oni ovakav rezultat pripisuju nedemokratičnom i autoritarnom pritisku vlasti koji u njihovoj idealističkoj koncepciji društva ne bi trebalo da postoji, a uopšte ne pokušavaju da objasne ni zbog čega se to događa, niti kako to može da se spreči. Sa druge strane, oni i dalje imaju neopravdano uverenje, koje dele sa drugim opozicionim medijima, da pad glasova vladajuće koalicije i dobar performans studentske opozicije pokazuje nekakvo buđenje svesti kod građana koje neminovno vodi ka pobedi, iako ovaj pokret nije pokazao nikakav koherentan put napred u više od godinu dana svog postojanja.

► Za razliku od njih, mi smo već više puta, uključujući i u kontekstu prošlih lokalnih izbora, objašnjavali ulogu nasilja i klasnu prirodu državnog monopola nad istim. Nasilje u klasnom društvu predstavlja sasvim legitiman način regulacije nepomirljivih protivrečnosti koje su nastale između eksploatisanih i eksploatatora. U ovu svrhu država, koja jeste sprega nastala upravo zbog gore pomenute protivrečnosti, poseduje institucije poput policije i vojske čiji je posao zaštita vladajuće, u našem slučaju kapitalističke, klase. Zgražavanje nad nereagovanjem policije od strane Mašine i ostalih je praktično beskoristno radničkoj klasi, a služi samo zaglupljivanju iste. Podjednako je beskorisno opozicione partije promovisati kao moralno uzvišene iako bi i one, kao predstavnici iste buržoaske klase, sutradan koristile nasilje zarad očuvanja vlasti sopstvenih kapitalističkih kartela.

► Što se studentskog malograđanskog pokreta tiče, uprkos ushićenju mnogih grupa, među kojima se nalaze neke koje sebe vole da, ničim izazvano, nazivaju „levičarima“, pa čak i „komunistima“, ovaj pokret nema nikakvih značajnih rezultata. Studenti predstavljaju jednu heterogenu grupu (što mnogi ne shvataju ili ne žele da priznaju), čiji stihijski nastup u proteklih godinu dana nije uspeo da zadobije poverenje radničke klase, a samim tim nije uspeo da učini išta vredno pomena. Takav rezultat je i očekivan za jedan sitnoburžoaski i reformistički pokret koji nema ništa da ponudi revolucionarnoj klasi proletarijata, sem da je dodatno odvrati od klasne svesti, a neke njene delove iskoristi kako bi jedan set birokrata zamenio drugim i jednu grupu kapitalista učinio jačom.

Zaključak. Kome je imalo poznata istorija boljševičke partije znaće da ni u jednom trenutku njena glavna linija nije bila samo puko zgražavanje nad uslovima borbe, a da je trpljenje nasilja bilo svakodnevica svakog njenog člana. Za razliku od neprincipijelnih i nedisciplinovanih „levih“, kao i lažljivih kapitalističkih liberalnih partija, boljševici su uspeli da stvore jaku organizaciju koja je izvojevala pobedu u mnogo težim uslovima i razvila socijalističko društvo tamo gde su mnogi mislili da to nije moguće. Njena istorija je samo dokaz ispravnosti teorije marksizma-lenjinizma.

Vodeći se time, usled trenutnih okolnosti, umesto borbe za rekonstrukciju postojećeg kapitalističkog kartela, naš zadatak jeste ponovna izgradnja komunističkih organizacija čiji posao neće biti podrepašenje i trčanje za kojekakvim popularnim grupama u nadi da dobijemo jeftine političke poene, već stvaranje partije koja će zastupati revolucionarnu i nadasve proletersku političku liniju. Ukoliko želite da u tome učestvujete, pridružite se!

Оригинални чланак